

Har jeg min Båd, mit Sejl og mit Net
("Fiskerens Vise" el "Fiskersang")

Tekst: Adam Oehlenschläger 1779-1850
Melodi: Christoph Ernst Friedrich Weyse 1774-1842

Har jeg min Båd, mit Sejl og mit Net,
vil jeg med Jarlen ej bytte.
Fisken i Vandet blier aldrig træt,
Fiskeren ligner Fiskenes Æt,
lidet han agter en Hytte.
Lige jo flyde de Dråber i Fjord
lige de Blade på Træerne gror;
Hjemmet mig følger ombord.
Hjemmet mig følger ombord.

Hytten er mig dog altfor trang,
sær i den liflige Sommer.
Fire Pæle, lidt Ler og lidt Tang!
har jeg kun det, da jeg kliner med Sang
Hytten, ihvor jeg så kommer.
Bøgenes Ly, lidt Græs til en Ko,
Kilden, hvis Vover i Bækken sig sno,
der er min flygtige Bo.
der er min flygtige Bo.

Ankeret holder kun svagt mellem Siv,
Landet ej holder mig bedre.
Elskov er Skipperens Tidsfordriv,
Sønner mig skænker den kraftige Viv,
så blev der skænkt mine Fædre.
Men mine Børn, som Ællinger små,
lystig må svømme, før ret de kan gå,
hist ud i Bølgerne blå.
hist ud i Bølgerne blå.

Kølen at tømre, den mægtige Mast,
det skal de Gutter jeg lære.
Langsomhed er en hæsliq Last;
Vognen går langsomt, Skibet har Hast.
Derfor skal Skibet man ære.
Tru da kun Sø! jeg foragter din Qval,
fnysende dandser den trodsige Hval.
Her er min Højeloftssal.
Her er min Højeloftssal.